

Kappelin Kaikuja

20. vuosikerta 4/2021

Pääkirjoitus

"Nyt Kristus lepää seimessään, Taivaassa riemuitaan. Kedolle Herra lähettää enkelit laulamaan: "Kunnia Jumalalle ja rauha maailmaan, ihmisten kesken sovinto. Te saitte Messiaan."

Siionin kannel 28:2

On levon aika! Näin monet ajattelevat joulunajasta ja ihan oikeutetusti saa tällä tavalla ajatellakin. Pitkän syksyn jälkeen voi kääntää ajatukset pois arjen velvoitteista sekä nauttia joulun tunnelmasta ja rauhasta. Hyvillä mielin voi unohtaa arjen harmauden ja viettää juhlaa.

Emme saa kuitenkaan unohtaa sitä, että Jeesus syntyi varsin toisenlaisissa ja hyvin arkisissa olosuhteissa. Tällissa ei ollut minkäänlaista prameutta, vain lampaiden määkimistä ja olkia pehmikkeenä. Myös kedon paimenet olivat arkisessa yövuorossaan vartioimassa laumaansa. Kaikesta tästä huolimatta oli tuo arkinen yö todella merkityksellinen ja sillä on suuri vaikutus vielä tähänkin päivään. Merkityksen tuo se, että tuolloin syntyi koko maailman Vapahtaja, Jeesus Kristus!

Minäkin olen tehnyt lähes koko työurani ajan vuorotyötä ja siksikin voin samaistua kedolla nuokkuviin paimeniin. Kolmivuorotyö on todella raskasta, niin silloin kuin nykyäänkin. Ja juuri yövuorossa työskennelleet paimenet saivat ensimmäisenä tiedon Vapahtajan syntymästä. Se koskettaa minua aivan erityisesti. Voisi ajatella, että merkkihenkilön syntymä ilmoitettaisiin ensimmäisenä vaikutusvaltaisille henkilöille. Mutta Jumala valitsikin toisin. Hän halusi enkelin ilmoittavan suuren uutisen juuri yövuorossa työtässä tehneille kedon paimenille:

"Niin heidän edessään seisoivat Herran enkelit, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa." Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten

kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto.” Luuk.2:9-14

Joskus olen miettinyt, että varmaankin Jumala halusi ilmoittaa ensimmäisenä suuren uutisensa heille, jotka asemansa vuoksi eivät olleet merkkihenkilöitä tuon ajan yhteiskunnassa. Paimenille uskottiin suuri uutinen ja he saivat kokea valtavan ilmestyksen sekä kuulla enkelikuoron ylistyslaulun. Tässä on mielestäni jotakin suurta ja merkityksellistä. Voisin kuvitella, että paimenten yövuoro jatkui tämän tapauksen jälkeen varsin erilaisena. Ihmettelemistä riitti pitkäksi aikaa. Paimenet saivat kuulla ilosanoman ensimmäisenä ja tuo sama ilosanoma Jeesuksesta saa tavoittaa edelleenkin yhä uusia ihmisiä.

Vuosien karttumisen myötä on ainakin itselleni tullut entistäkin tärkeämmäksi se tosiasia, että on Taivas, jonne saan olla Jeesukseen turvaavana matkalla! Maailman väriloisto himmenee sen rinnalla, että tämän elämän jälkeen pääsen Taivaaseen. Siellä on kaikki täydellisen hyvää! Siellä ei enää kanneta murhetta eikä itketä. Siellä kaikki vajavuus on muuttunut täydelliseksi! Tämän vuoksi Jeesus syntyi tänne maailmaan, että Hänen sovitustyönsä vuoksi pääsisimme perille Taivaaseen. Ystäväni, olethan Sinäkin matkalla Taivaan kotiin, ikuiseseen jouluun!

*"Valoja maailman mä nään.
Loistavat niin ne väreissään.
Jokainen niistä mulle kai lupauksen tuo,
jos käyn vain niiden luo.
Himmenee valot tään maan,
kun katselen rakkauttaan.
Niin paljon mä Herralta saanut oon.
En päivääkään vaihtaisi pois.*

Ei Jeesusta korvata vois, tää maailma parhaimmillaan vaik' ois."
(Leevi Launonen)

Lämmin kiitos tästä vuodesta!

Kiitän lämpimästi kaikkia Pyhän Sydämen kappelin vastuunkantajia, Kappelin Kaikujen tekemiseen osallistuneita ja kirkkovieraita kuluneesta vuodesta! Jumalan armon ja anteeksiantamuksen varassa olemme saaneet jälleen yhteistä matkaa tehdä. Yhden avuliaan puurtajan haluan tässä yhteydessä nimeltä mainita. Kirsti Lehtinen on vuosikaudet huolehtinut Kappelin Kaikujen postituksesta. Hänen pyyteetön ja avulias asenteensa on tehnyt minuun suuren vaikutuksen. Vähäeleisesti ja näkymättömästi on Kirsti työtään tehnyt, mutta sitäkin suuremmalla sydämellä. Kaikki on hänen toimestaan tehty aina tarkasti ja luotettavasti. Siitä lämmin kiitos Kirstille!

"Käyn kanssa paimenten seimelle Jeesuksen nyt lasta katsomaan oljilla vuoteessaan, kun tähteni syntyi hän tänne."
Siionin kannel 30:1

Joulurauha ja -ilo täyttäköön elämäsi!

Jorma Tikkamäki
päätoimittaja

Pyhän Sydämen kappelin nettisivut

Kappelin nettisivut löydät osoitteesta www.pyhansydamenkappeli.sley.fi. Sivut avattiin syyskuun lopussa.

Neljä sunnuntaita ennen joulua

Jouluun ei kannata kiirehtiä. Sitä edeltää neljä adventtisunnuntaita ja melkein neljän viikon adventtiaika. Kullakin näistä sunnuntaista on oma tärkeä viestinsä. Pysähdytään kuuntelemaan, mitä noina päivinä Jumala haluaa sanoa meille. Paras tapa tehdä tämä on tulla messuun. Siinä kuulemme kunkin adventtisunnuntain Raamatun kohdat, laulamme tuon sunnuntain viestistä puhuvia virsiä ja lauluja, kuulemme sanaa ja rukoilemme asioita, jotka liittyvät tuohon päivään.

Ensimmäinen

Ensimmäinen adventtisunnuntai kertoo Jeesuksen ratsastaneen aasilla Jerusalemiin. Jumalan lupaus toteutui ja nöyrä kuningas saapui kaupunkiin. Hän, joka on kaikkein suurin, suostui ratsastamaan vaatimattomasti aasilla. Ja hän suostui siihen, mikä odotti häntä Jerusalemissa: kiinniottaminen, pilkka, risti ja suuri kärsimys. Hän teki tämän, koska hän rakasti ja rakastaa meitä niin paljon.

Johanneksen evankeliumissa ihmisten kerrotaan ottaneen palmunoksia ja menneen Jeesusta vastaan (Joh 12:13). Ilmestyskirjassa kerrotaan, että kerran Jumalan luona sinne päässeillä on palmunoksat kädessään (Ilm 7:9). Ehkä nämä Raamatun kohdat liittyvät toisiinsa. Jerusalemissa oli alkamassa

pääsiäisjuhla ja Jeesus toivotettiin tervetulleeksi juhlaan palmunoksia heiluttamalla. Ja taivaassa Jumalan luona on suuri juhla, johon meidät toivotetaan ja me toivotamme tervetulleeksi, ja siksi Ilmestyskirja sanoo, että siellä on palmunoksat kädessä.

Toinen

Toinen adventtisunnuntai muistuttaa Jeesuksen takaisin tulemisesta. Tämä on keskeinen osa uskoamme: Herramme saapuu kerran kuninkaana, jonka edessä kaikki kumartuvat. Hänen eteensä kootaan kaikki ja hän on tuomari. Hänellä on valta päättää, kenet hän pelastaa ja kuka joutuu poistumaan hänen edestään kadotukseen. Kun hän saapuu, kaikki näkevät, että hänellä on valta, ja hän lopettaa kaiken pahan.

Hyvä, että juuri ennen joulua meitä muistutetaan myös näistä tapahtumista. Raamattu käskää meidän valvoa. Valvominen on sitä, ettemme unohda Herramme paluuta ja ajatteleme, että tärkeintä on se, millä on merkitystä sitten, kun Jeesus tulee. Helposti Jeesuksen paluu jää muun alle ja asioista, joilla ei ole merkitystä viimeisenä päivänä, tulee niin tärkeitä, että tärkein tippuu elämässämme sijalle, jolla sen ei pitäisi olla.

Kolmas

Kolmantena adventtisunnuntaina puhutaan Johannes Kastajasta. Hän raivasi tietä Jeesuksen julkiselle toiminnalle. Hän sanoi, että hänen jälkeensä tulee toinen, joka on häntä paljon suurempi. Hän käski kuulijoitaan kääntymään Jumalan puoleen, tunnustamaan syntinsä ja ottamaan todesta, mitä Jumala sanoo.

Johannes Kastajan suusta on myös lause, joka on kirkkomme alttarin yläpuolella: - Katsokaa: Jumalan Karitsa! (Joh 1:36). Jeesus uhrattiin syntiemme sovituksena ja siksi on anteeksiantamus kaikkiin synteihimme.

Johannes sanoi myös tämän: - Hänen on tultava suuremmaksi, minun pienemmäksi (Joh 3:30). Tähän suuntaan meidän tulisi kasvaa: Kristus suuremmaksi ja minä pienemmäksi.

Neljäs

Neljäs adventtisunnuntai kertoo joulun tapahtumista. Silloin kirkoissa luetaan Matteuksen evankeliumin kohta, joka kertoo joulun suuren ihmeen Joosefin näkökulmasta (Matt 1:18-24). Hän mietti avioliittosopimuksen purkamista, koska hän luuli Marian rikkoneen kuudennen käskyn. Enkeli ilmestyi hänelle unessa ja kertoi, ettei Maria ole tehnyt, mitä Joosef luuli. Hän tulee synnyttämään Jumalan Pojan, jossa toteutuu Jesajan kirjan lupaus: neitsyt synnyttää pojan, jonka nimi on Immanuel – Jumala meidän kanssamme (Jes 7:14).

Jeesuksessa Jumala tuli ihmiseksi. Näin arvokkaita olemme hänelle. Ja nytkin Jumala on lähellä meitä ja kanssamme.

Jari Rankinen

Kappelin suntiot muistelevat

Juhlimme vielä tässä numerossa Kappelin Kaikujen 20-vuotista taivalta, ja pyysimme nyt Kappelilla työskennelleitä suntioita muistelemaan hieman suntioaikojaan.

Matias Salmi työskenteli Kappelilla vuosina 2009–2014. Noista vuosista Matiaksen mieleen jäi erityisesti säännöllisesti kokoontuva ja sitoutunut seurakunta.

- Ihmiselämän kirjo ja elämänkaari näkyivät hyvin. Hetkessä sylivauvat ja taaperot olivat jo esikouluikäisiä ja pyhäkoululaiset yläkouluikäisiä. Monia kävijöitä saatettiin myös viimeiselle matkalle ja muistettiin rukouksin.

Matiakselle erityisen mieluisaa palvelusaikaa oli pääsiäinen, jolloin oltiin olennaisimman äärellä.

- Oli hienoa toteuttaa Kristuksen ristintien tapahtumia kappelissa, mikä huipentui ylösnousemuksen juhlaan.

Uinui vielä aamu-untaan

Jukka Haataja toimi Kappelin pääsuntiona vuosina 2007-2013.

- Mieleeni jäivät totta kai monet mukavat ihmiset, niin työtoverit kuin seurakuntalaisetkin. Lisäksi muistan hyvin sen, kuinka Kappelin rouhea ympäristö uinui yleensä sunnuntiaamuna vielä aamu-untaan, kun suntiona aloitin päivän valmistelut. Niissä hetkissä oli ihan oma filiksensä.

Jukan mielestä erityisesti kiirastorstain ilta Kappelilla oli aina hyvin kaunis.

- Suntion työssä kirkkovuoden teemat vuodenaikoineen rytmittivät joka tapauksessa konkreettisesti omaakin elämää. Se oli hyvä, koska kirkkovuosihan on erinomainen hengellinen ohjaaja.

Tuntui pyhältä tehtävältä

Martti Pyykönen aloitti apusuntiona syksyllä 2012 ja siirtyi v. 2016 pääsuntion tehtäviin usean vuoden ajaksi. Martin mieleen jäivät aamut tyhjässä kappelissa.

- Suntio saapui viimeistään puoli kymmeneltä Kappelille. Varsinkin joulun alla kuusentuoksuaisessa tyhjässä Kappelissa valojen sytyttely ja alttarin pukeminen tuntuivat yhtä aikaa kotoi-

Kappelin pohjoisikkunoiden avaaminen vaatii suntion kapuamista ikkunalaudalle, jolta on hienot näkymät hiljalleen heräilevään Kallion kaupunginosaan.

salta ja pyhältä tehtävältä. Pian sisään saapuvat ihmiset tervehtivät lämpimästi ja tunsin aina, että messuyhteisön väki piti suntiota omanaan ja jaksoi kysellä kuulumisia usein.

Tuohon aikaan oli myös tapana, että suntio huolehti ehtoollisavustajien pyytämisestä tehtävään ennen messun alkamista. Moni varmasti viikon töistään lepoa tarvinnut oli kuitenkin valmis auttamaan ehtoollisavustajana. Suntion tehtäviin kuuluivat myös päivittäiset Kappelin huoltotyöt.

- Lukuisia kertoja ennen messuvieraiden saapumista kiinnitin hieman löystyneitä kirkonpenkkejä ruuvimeisselillä lattiaan ja rapsuttelin steariinia matoista. Jumalanpalvelusten jälkeen viikolla vein aika ajoin kappelin alboja läheiseen pesulaan ja hankin ehtoollisleipiä varastoon.

Harsi saarnaa kuunnellestaan

Martti kertoo, miten pääsuntiona toiminut Olli Olenius ohjeisti häntä pitämään erityistä huolta kappelin alttarikynttilöiden siisteydestä.

- Ennen messua tuli kynttilöistä veistää irti sulaneet steariinivanat tätä käyttöä varten varatuilla Fiskarsin vanhoilla saksilla. Saman pedanttiuden tehtävässä opin minäkin.

Ainoa Olli Oleniukselta peritty tehtävä, jota Martti ei tunnusta koskaan muistaneensa tehdä, oli kolehtihaavien ompeleminen.

- Usein Olli saarnaa kuunnellestaan harsi samalla kolehtihaaveja neulalla ja langalla takaisin kädensijaan kiinnitettyyn rei'itettyyn metallirimaan. Ollin parsinnat taisivat kestää koko suntiokauteni ajan.

Teksti: Katariina Takala

Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisö

”Meillä on suuri ylipappi, jonka haltuun on uskottu Jumalan koko huone. Astukaamme sen tähden Jumalan eteen vilpittömin sydämin ja varmoina uskossamme, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä. Pysykäämme horjumatta tunnustuksessa ja toivossa, sillä hän, joka on antanut meille lupauksensa, on luotettava.” (Hepr. 10:21-23)

Sley ry:n Helsingin osasto piti pandemian vuoksi siirtyneen vuosikokouksensa 23.9.21. Kokous hyväksyi osaston nimen ja sääntöjen muutokset. Kokouksen yksimielisen päätöksen mukaan olemme nyt Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisö, joka toimii Sley'n paikallisosastona. Helsingin Luther-kirkon messuyhteisö on oma paikallisosastonsa. Osastojen yhteistyötä ohjaa ja koordinoi Sley'n Suur-Helsingin piirin johtokunta, jossa on edustettuina molempien messuosastojen johtokuntien jäseniä sekä piirin työntekijät. Sley'n hallitus ei kokouksessaan vahvistanut mainittuja osastomme vuosikokouksen päätöksiä,

vaan edellyttää pientä täsmennystä sääntöihin. Tarkoitus on käsitellä sääntöjen korjaus seuraavassa vuosikokouksessa. Sley'n johdon kanssa on sovittu, että käytännössä jo nyt toimimme hyväksymiemme sääntöjen mukaan.

Kokous valitsi messuyhteisön johtokunnan, joka omassa kokouksessaan valitsi johtokunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan: Risto Kuokkanen (pj), Marja-Leena Korpinen (varapi), Aulikki Härkönen, Markku Koivisto, Pirkko Karikoski, Marja-Leena Nieminen, Sari Pyykönen ja Jorma Tikkamäki. Johtokuntaan kuuluu pysyvästi jäsenenä Pyhän Sydämen kappelin vastaava pastori Jari Rankinen.

Pääpiirteissään toimintamme jatkuu entiseen tapaan. Messuyhteisö perii muodollisen 10 euron jäsenmaksun vuosittain. Sen voi maksaa laittamalla ylimääräisen kympin kolehtiin, kahvimaksuun, lahjoitukseen ym.

Tervetuloa kaikkiin kappelimme tilaisuuksiin.

Katso kevään 2022 kappeli-iltojen ohjelma tässä lehdessä.

Siunattua loppuvuotta,
Risto Kuokkanen

”Antakaa Kristuksen sanan asua runsaana keskuudessanne. Opettakaa ja neuvokaa toisianne kaikella viisaudella ja laulakaa kiitollisin mielin Jumalalle psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja.” (Kol. 3:16)

Kallion rukoushuoneesta Pyhän Sydämen kappeliksi

Remontoidun Pyhän Sydämen Kappelin vihkimisjuhlaa vietettiin 25. lokakuuta vuonna 1992. Piispa Eero Huovinen siunasi pieteetillä kunnostetun kirkon tilan täydeltä väkeä keränneessä juhlassa. Sley'n talousjohtajana tuolloin toiminut Pauli Poussa sanoo iloinneensa mahdollisuudesta olla mukana tärkeässä kunnostusprojektissa, jota voi pitää myös kulttuurisesti merkittävänä. Remontin suunnitteli arkkitehti Erkki Pitkäranta, ja hankkeessa oli mukana myös Museovirasto. Vuonna 1906 rakennettu kirkko kulki ennen nimellä Kallion rukoushuone, ja se on vanhempi kuin lähellä sijaitseva vuonna 1912 valmistunut Kallion kirkko.

Kirkkotilan kunnioitus

Kirkkojen remontit ovat Pitkärannalle tuttuja ja samalla erityisiä töitä.
- Kirkossa on alttari, mikä tekee siitä tilana erilaisen ja vakavan, vaikka se on ainetta ja materiaa siinä missä muutkin rakennukset. Tämä vaikuttaa myös suunnittelutyöhön, Pitkäranta kertoo.

Hän muistelee pohtineensa projektia erityisesti Väinö Uusitalon kanssa. Kirkkotilan sisäänkäynti vaihdettiin remontissa Alppikadulta Kirstinkadun puolelle, ja samalla saatiin kirkkosaliin keskikäytävä, jota siellä ei aiemmin ollut. Kappelin vanhoja rakenteita voi nähdä edelleen ainakin Parviluokassa.
- Kirkkosalin penkit ulottuivat ennen seinästä seinään. Uuden keskikäytävän sisääntulon kohtaan sijoitettiin kastealjaja, josta johtaa käytävä alttarille.

Pitkäranta mainitsee myös penkkien päätyjen hienot ja koristeelliset päätyveistokset, jotka valmistettiin sapluunoilla alkuperäisten mallien mukaisesti.

Hienoja yksityiskohtia ja onnekkaita käännteitä

Ennen remonttia tilaa hallitsivat 60-luvun ajan ihanteiden mukaisesti lateksimaalilla vedetyt pinnat ja materiaalina oli paljon lastulevyä. Vanhoista kuvista saatiin tietoa jugendia edustavan rakennuksen alkuperäisestä värimaail-

masta ja kuvioinneista, joita palautettiin remontissa.

Myös katon tekstit palautettiin, joskin alkujaan ruotsinkielinen teksti vaihtui suomenkieliseksi. Urkujen värimaailma sovitettiin interiööriin. Pitkärannan mukaan kokonaisuuteen sisältyikin kosolti rakennustaiteellisia ja -historiallisia yksityiskohtia.

Uudistetun Kappelin urut hankittiin Ruotsista, ja tässä koettiin monia onnekkaita, tai ehkä pikemmin siunattuja, käännteitä.

- Musiikkityön johtaja Kullervo Puumala oli saanut vihiä Ruotsissa myynnissä olevista arvokkaista barokkiuruista, jotka oli purettu varastoon Dagsbergin kirkosta. Niitä lähdimme sitten poru-

kalla tutkailemaan. Vastassa oli pölyinen kasa urkupillejä, mutta vakuutuimme Kullervon johdolla siitä, että näihin kannattaa tarttua, kun hintakin oli suhteellisen halpa, Poussa kertoo.

Vihkimisjuhlassa saarnasi Sley'n toiminnanjohtajana työskennellyt Seppo Suokunnas, jonka mukaan urkujen myynti-ilmoitus ruotsalaislehdessä julkaistiin hiukan myöhässä, ja halukkaita ostajia ilmaantui heti toistakymmentä. Urut oli kuitenkin ehditty jo myydä Suomeen.

- Järjestönä pystyimme tarvittaessa tällaisiin nopeisiin ratkaisuihin, Suokunnas huomauttaa.

Vuonna 1890 rakennetut hienot ja harvinaiset Setterqvistin urut

koottiin Kappelilla, eikä korjaustarve ollut lopulta kovinkaan suuri.

Lasimaalausten tarina

Kappelin lasimaalaukset on kunnostanut pietarsaarelainen lasitaiteilija Jari Hangassalo, joka etsi Pitkärannan kanssa Castréninkadun kellaritiloista sinne luultavasti 1960-luvulla tehdyssä remontissa varastoidut lyijyglasityöt.

- Niiden kunnostus oli tarkkaa, taitoa ja kärsivällisyyttä vaativaa työtä, jonka parissa taiteilija puursi lopulta lähes yötä päivää, jotta ne ehtisivät valmistua vihkimisjuhlaan, Poussa ja Pitkäranta sanovat.

Sinnikkyys palkittiin, ja nyt kävijät voivat ihailla upeita lasitöitä Kappelissa. Urakka oli iso, kun Hangassalo etsi maalausten osia, kokosi ja täydensi puuttuvat palat.

Vilkasta toimintaa

Pyhän Sydämen kappelin nimen takana on professori Martti Parvio. Suokunnas mainitsee joka puolella Kappelia näkyvän sydänaihelman edustavan vanhaa liturgista perinnettä. Hän valottaa, miten 1930-luvulla Kallion rukoushuoneella, nykyisellä Kappelilla, oli vilkasta toimintaa, kun pyhäkoulu ja kuorot kokosivat väkeä runsaasti yhteen.

Sodan jälkeen toiminta kuitenkin hiljeni. Remontin jälkeen Kappelissa alettiin viettää messuja, ja osallistujamäärät ovat – jälleen – kasvaneet useisiin satoihin.

- Kappeli alkoi elää voimakkaammin ja nimenomaan sakramenttielämää. On vahva virrenveisuus, ja saarnat ovat turvallisia ja evankeliumikeskeisiä. Kyllä kelpaa, Suokunnas sanoo.

Teksti: Katariina Takala

Löydät meidät myös Facebookista, YouTubesta ja Instagramista

Liity seuraajaksi.

Pyhän Sydämen kappelin Facebook-sivu viestii kappelin tapahtumista

YouTubesta löydät sunnuntain messut hakusanalla

Pyhän Sydämen kappeli

Pyhän Sydämen kappelin viestintä Instagramissa:

Pyhän Sydämen kappeli

Suo ilovirtes kaikua

Jouluna enkelit ilmestyivät paimenille kuuluttaen: *”Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!”* (Luuk. 2:14) Martti Luther kirjoittaa joulusaarnassaan: ”Riemu oli niin valtava, että enkelit eivät malttaneet pysyä taivaassa, vaan lähtivät kertomaan siitä ihmisille maan päällä. Enkelit julistivat paimenille ilosanomaa.”

Paimenet kiiruhtivat seimen äärelle. Kun he palasivat sieltä, he kiittivät ja ylistivät Jumalaa. *”Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu.”* (Luuk. 2:20)

Niin enkelit kuin paimenet muistuttavat meitä siitä, että ylistys ja ilosanoman kertominen kuuluvat myös meille.

Australialainen pastori John Kleinig kirjoittaa, että Jeesuksen syntymä, inkarnaatio, luo uuden kuoron. Niin kuin paimenet, myös koko Jumalan kansa liittyy enkelten kanssa ylistykseen. Tämä ylistys on kiitosta Jumalalle siitä, mitä kuullaan Jeesuksesta ja nähdään Hänessä.

Kristityt ovat aina olleet soittava ja laulava joukko. Raamatusta löydämme useita esikuvia ja kohtia, joissa meitä kehoitetaan liittymään kiitoslauluihin ja ylistykseen (2. Moos. 15:1, Jes. 12:5, Ef. 5:19, Kol. 3:16, Ilm. 4:11). Joka sunnuntai messussa saamme vastaanottaa taivaan lahjat ja ylistää Jumalaa yhdessä seurakuntaperheen kanssa. Virret, hengelliset laulut ja toistuva liturgia tuovat omalta osaltaan vahvistusta uskonelämään ja ovat tärkeää perintöä myös sukupolvilta toisille.

Musiikki on Jumalan lahja ja merkittävä osa jumalanpalvelusta. Luther kirjoitti musiikista (1530): ”Rakastan musiikkia, koska se on Jumalan lahja eikä ihmisten: se tekee mielen iloiseksi, karkottaa Paholaisen ja synnyttää vilpitöntä iloa.” Ylistys ei nouse meistä itsestämme, vaan siitä, että Jumala on armossaan toiminut ensin. Ylistäminen ja omien lahjojen käyttäminen on Jumalan palvelemista. Vielä enemmän kuin me palvelemme Jumalaa, Hän palvelee meitä lahjoillaan ja vie kerran ikuiseen juhla-

kuoroonsa. Siinä kuorossa ei ole enää epäpuhtautta tai särkyneitä ääniä vaan puhtaita ja kirkkaita säveliä.

Jokaisella meistä adventin ja joulun aikaan liittyy erilaisia muistoja ja perin-teitä. Omaan joulunodotukseeni kuului lapsuudessa tyttökuoron joulukonser-tit, joissa sain laulaa mukana. Eräänä vuonna konserttiohjelmistoon kuului Siionin kanteleen laulu numero 18, jonka lauloimme japaniksi. Sen sanoma muistuttaa, että Jeesus tuli luoksemme ja luopui kaikesta, jotta saamme kerran jokainen ylistää taivaassa (Fil. 2:6–8).

Esirukouksemme voi olla, että yhä useampi ihminen oppisi tunte-maan Kristuksen ja saisi jo tässä ajassa liittyä kristittyjen ylistävään joukkoon. Samalla iloitsimme siitä, että tänäkin jouluna ympäri maailmaa ja keskelläme nousee monin kielin kiitos joulun ilosanomasta. Yhtykäämme kaikuvien virsien enkelten ja kaikkien kristittyjen

kuoroon ja riemuitkaamme Jeesuksen syntymäjuhlasta. Vapahtaja on syntynyt!

Siunattua adventin- ja joulunaikaa!

1. Pienen tallin oljilla kuultiin synnyinikänsä, / aikuisuuteen perheessä kasvoi Joosefin. / Kaiken huolen arkisen, tarpeet köyhän ihmisen / omaksensa tunsihan: katso tätä ihmistä.

2. Unohtaen itsensä tahtoi olla ystävä, / astui Herra ihmisten luokse murtuneen. / Ystävyiden, yhteyden hän toi maahan varjojen / sydämensä antaen: katso tätä ihmistä.

3. Luopuessaan kaikesta meille jakoi lahjansa, / palkakseen sai kuoleman Poika Jumalan. / Rakkautensa ristiltä kaikui tässä pyynnössä: / ”Isä, anna anteeksi.” Katso tätä ihmistä.

4. Katso tätä ihmistä, ääretöntä hyvyyttä. / Maailmalle ilmestyi armo pohjaton. / Katso tätä ihmistä, kohtaat juuri hänessä / todellisen Jumalan, pojan neitsyt Marian. (SK 18)

Eerika Halonen

Yö kirkossa

Tammikuussa vietetään yötä kirkossa. Kouluikäiset yhdessä vanhemman tai vanhempiensa kanssa ovat tervetulleita yöksi Pyhän Sydämen kappeliin. Kokoonnumme kirkkoon lauantaina 15.1. klo 18. Illalla mukavaa yhdessäoloa ja puuhaa, aamulla syömme aamupalan ja osallistumme messuun. Mukaasi tarvitset makuualustan, makuupussin ja tyynyn.

Yöstä kirkossa kerrotaan kappelin ilmoituksissa lähempänä tarkemmin.

Mietteitä ja muistoja joulusta

Kuva: Aila Abdrahim

*Valot syttyvät ikkunoihin
ulos pensasiin, pihapuihin,
kaamos valoille taustaa antaa
adventista joulunaikaan
kirkkovuoteen alkavaan.*

Joulu on valon juhla. Syntyihän "Minä olen maailman valo" (Joh. 8:12) Betlehemin seimeen. Ja tuo valo ihmisten sydämissä on ollut pimeimpinäkin aikoina riittävä valaisemaan ilon ja lämmön juhlan omilleen.

Joulu on myös perhejuhla. Ollaan yhdessä tai ainakin yhteydessä ja he, joihin ei enää saada yhteyttä, ovat mukana mielissämme. Äitini hyräili joulua valmistellessaan Topeliuksen Varpunen jouluaamuna -laulua: "tule varpu riemulla, ota siemen multa ,... siemenen pienoisen, jonka annoit köyhällen, pieni sai sun veljesi enkeleitten

maasta." Kolmesta isoveljestäni kaksi oli menehtynyt aivan pieninä.

Lapsuuteni jouluista on lämpimät muistot. Kodin lisäksi muistiini ovat piirtyneet koulun tunnelmalliset juhlat ja niistä ennen kaikkea seimikuvaelmat. Luulenpa, että juuri nuo kuvaelmat ovat olleet paras tapa istuttaa joulu-evankeliumi lasten sydämiin kautta vuosikymmenten.

Iloitsen, että lapseni ehtivät tuon perinteen kokea, mutta toisin taitaa olla lastenlasteni laita. Tämä on suuri menetys niille lapsille, joilla ei ole mitään kristillistä kotona.

Jo vuosia on ollut sydämessäni murhe lasten kristillisen kasvatuksen tilasta, vaikkakin Sydiksellä on ollut toisin. Siitä olenkin iloinnut ja osaltani tahtonut huomioida lapset myös Kappelin kahvituksessa. Äitinä tiedän, että tie lapsen tyytyväisyyteen käy myös vatsan kautta.

Kirkkovuoden alkaessa adventtina laulaessamme Hoosiannaa olkoon se pyyntömme myös lasten puolesta, sillä Suomen tulevaisuus on heidän: - Auta, pelasta Daavidin Poika Suomen lapset omiksesi!

Siunattua Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen syntymäjuhlaa teille kaikille!

Riitta Suoranta

**Pankkiyhteystiedot
Pyhän Sydämen kappelin
toiminnan tukemiseksi:**

Jumalan valtakunnan työ tarvitsee paitsi rukousta myös taloudellista tukea.

Lahjan Pyhän Sydämen kappelille voit antaa näillä tavoilla:

*MobilePaylla numeroon 15 373

*Netissä osoitteessa www.taivaallinenlahja.fi/pyhan-sydamen-kappeli

*Sleyn tilille FI13 8000 1500 7791 95 (Danske Bank)

saaja: Sley

viite: 10078 89200 41311 40515 tai

viesti: Pyhän Sydämen kappeli

Keräyslupa 2017-2021

Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräyslupan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.12.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyiskohteissa ulkomailla.

Meidän perheemme joulu

Adventin aika lapsiperheessä on nykyään usein kaikkea muuta kuin rauhoittumista, paastoa ja hartauden harjoitusta. Joululaulut, pikkujoulut, kiireet töissä ja jouluvalmisteluissa yrittävät pitää huolen siitä, että adventti jää viettämättä ja joulun koittaessa vanhemmat ovat väsyneitä ja stressaantuneita.

Meille adventti on kuitenkin tärkeä osa kirkkovuotta. Aaro (11 v.) nimesi pienenä yhdeksi lempivirsistään adventtivirren ”Te laaksot, notkot nouskaa”. Adventtivirret kuuluvat edelleen koko perheen suosikkeihin.

Jouluvirret, joulukirkko ja jouluateria

Kustaa tunnustautuu viimeisen päälle jouluihmiseksi ja tykkää laittaa joulu-ruokia alusta asti itse ja montaa sorttia. Työssäkäyvällä perheenisällä ei kuitenkaan ole samalla tavalla aikaa kuin taannoin lukiolaispoikana. Anni taas ei koe itseään varsinaisesti jouluihmiseksi vaan toivoisi joululta ensi sijassa rauhallista yhdessäoloa ilman ylimääräistä stressaamista. Näiden kahden ääripään välillä tasapainoilu antaa oman värinsä joulun valmisteluun.

Avioliiton alussa ja vielä lasten synnytyä vietimme joulunpyhät vuorovuosina molempien appivanhempien luona. Emme halunneet rientää paikasta toiseen vaan rauhoittua joulun viettoon yhdessä paikassa. Joulunvietto omassa kodissa oman perheen kesken alkoi kiinnostaa lasten ollessa pieniä, muutettuamme pois opiskelija-asunnosta. Oman perheen kesken vietetty joulu tuntui rennolta pienten lasten pitäessä kuitenkin huolen siitä, että elämää ja joulutunnelmaa oli riittämiin.

Oman perheen jouluvalmistelut laittoivat miettimään, mitkä perinteet haluamme ehdottomasti säilyttää. Joululaulut ja -virret, joulukirkko ja jouluateria ovat tulleet lapsillekin tärkeiksi. Joulupöytämme ehdottomat herkut ovat kinkku, sinappisilakat, lantulaatikko ja kotikalja. Muista voidaan neuvotella ja laittaa sen mukaan, mihin aikaa ja voimia riittää.

Jumalan hyvyys meitä kohtaan

Joululahjat, koristelut ja herkut ovat nimenomaan lapsille tärkeitä. Niihin liittyy paljon tärkeää symboliikkaa ja ne erottavat joulun arjesta erityisellä tavalla. Parhaimmillaan jouluna lapset, ja mikseivät aikuisetkin, saavat kokea konkreettisesti Jumalan hyvyyden meitä ihmisiä kohtaan, kun saamme keskellä pimeintä talvea viettää hänen Poikansa syntymäjuhlaa valon ja lämmön keskellä, keskeyttää arkisen aherruksen ja viettää aikaa yhdessä.

”Joulu on paras aika vuodesta, koska silloin ollaan yhdessä ja syödään suklaata”. Suurin piirtein näin totesi

kahdeksanvuotias nuorempi poikamme Niilo joulunvietosta jutellessamme.

Viime vuosina olemme viettäneet joulua eri kokoonpanoilla kotona, mummulassa, mummilassa ja mökillä. Lastenkin mielestä sukulaiset ovat yksi tärkeimmistä asioista joulussa ja vaikka pyhät olisi vietetty oman perheen kesken, on yhdessäolo sukulaisten kanssa tärkeässä osassa joulunviettoamme ja viimeistään uutenavuotena on kokoonnuttu yhteen, laulettu vielä joululauluja ja syöty jouluruokia.

Kotikirkkoon

Helsingin lähistöllä joulua viettäessämme on ollut mukava tulla joulukirkkoon omaan kotikirkkoon Pyhän Sydämen kappeliin. Viime jouluna osallistuimme jumalanpalvelukseen Kemiönsaarelta käsin etäyhteydellä. Välillä olemme etsiytyneet messuun jo jouluyönä, mikä on ollut lastenkin mieleen. Yömessussa on heidänkin mielestään jotain erityisen juhlallista ja tunnelmallista. Yömessun jälkeen mukavaa on myös, että jouluaamuna voi nukkua pitkään.

Enkeli taivaan on alun perin kirjoitettu lasten joululauluksi. Monet muutkin vanhat jouluvirret jäävät helposti lapsen mieleen selkeän sanoman ja tarttuvan sävelen ansiosta. Yksi tällainen poikiemme suosikki on virsikirjamme virsi 20. Sen sanoihin, keinuvaan rytmiiin ja riemulliseen duurisävelmään saamme tänäkin jouluna yhtyä: *”Lapset siis nyt laulakaa, nuoret vanhat veisatkaa, Herrallemme riemuitkaa! On Jeesus-lapsi helmassa Marian.”*

**Anni, Kustaa, Aaro ja Niilo
Vaahtoranta**

Terveisiä Myanmarista ja Thaimaasta

Kirkko elää eräällä tavalla jatkuvasti adventin eli odotuksen aikaa. Ensimmäinen adventti sai täyttymyksensä Jumalan armon ihanassa lahjassa koko maailmalle Herramme Jeesuksen kautta. Tämän ihmeellisen rakkauden läsnäolon todistaminen on lähetystyötä ja siihen työhön on kutsuttu ihan jokainen ihminen.

Meidät se kutsu vei vuoden 2019 syksystä alkaen Myanmariin kehittämään teologista koulutusta. Poliittisten jännitteiden takia jouduimme kuitenkin puoli vuotta sitten muuttamaan naapurimaahan Thaimaahan. Kuluneen

puolen vuoden aikana olemme joutuneet pohtimaan uusia mahdollisuuksia lähetystyön tekemiseksi, ja Jumala on avannut meille uusia mahdollisuuksia työhön.

Joona on muuttanut Pohjois-Thaimaahan Myanmarin rajan tuntumaan palvelemaan Thaimaan Luterilaista kirkkoa ja erityisesti burman kieltä puhuvaa vähemmistöä. Tämä uusi työ on väliaikaista ja toivomme voivamme palata Myanmariin vuoden taitteessa, jos poliittinen tilanne sen taas sallii.

Helene muuttaa takaisin Thaimaahan joulukuussa. Hän aloitti nimittäin syksyllä kasvatusjohtamisen perusopinnot Tallinnan yliopistossa, koska Myanmarin teologisen koulutuksen kehittämiseksi tarvitaan systemaattinen ja vahva suunnitelma ja strategia.

Suruksemme olemme kuulleet, että osa Myanmarin seurakuntien jäsenistä on menehtynyt pandemiaan ja puutteelliseen terveydenhuoltoon ja osa pohjoisessa asuvista on paennut rajan yli Intiaan heimolaistensa luokse sotaa pakoon. Muistakaa Myanmaria esirukouksissa, sillä näin meitä jokaista on kutsuttu palvelemaan ja rakastamaan

veljiä ja sisaria Kristuksessa. Meidät yhdistää yksi rakkaus, Jumalan armo, joka ei tunne mitään rajoja.

Juuri lähettäjiemme esirukoukset ja rohkaisu olivat meille muistutus tästä rajoja ylittävästä rakkaudesta ja esirukouksen voimasta, kun itse kipuillimme Myanmarissa pandemian ja poliittisten jännitteiden keskellä. Vaikka emme sitä aina ymmärrä tai koe, toisinaan Jumala näyttää meille, että hänen armonsa ylittää kaikki rajat ja että esirukouksen voimaa ei saa koskaan aliarvioida.

Terveisin,
Joona Toivanen

Perheutisia

Kastetut

19.9.2021

Elsa Maria Annikki Aurora Halonen

30.10.2021

Leonel Aaron Ilmari Anttila

Jeesus sanoo: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti." (Matt. 28: 18-20)

Perheutisia (kastetut, avioliittoon vihityt ja ajan rajan ylittäneet) voi lähettää osoitteeseen jorma.tikkamaki@gmail.com.

Lisää lauluja Siionin kanteleeseen

Siionin kannel – evankelisen herätysliikkeen laulukirja – saa lisävihon. Suunnitelma on, että vihko otetaan käyttöön Valtakunnallisessa Evankeliumijuhlassa Sastamalan Karkussa ensi kesänä lauantaina 2.7. klo 13.30.

Siionin kanteleelle tapahtuu siis samaa kuin kirkkomme virsikirjalle: virsikirjaan on tehty jo kolme lisävihkoa. Nykyistä Siionin kannelta ei muuteta mutta siihen lisätään noin 100 laulua.

On kyse tärkeästä projektista. Perustellusti sanotaan, että Siionin kannel on evankelisen herätysliikkeen merkittävin julistaja.

Enemmän nuorten käyttöön

Miksi tämä projekti? Eikö nykyinen Siionin kannel riitä?

Nykyinen Siikkari on oikein hyvä. Kuitenkin sitä lauletaan liian vähän nuorten tapahtumissa tai Sleynkään ripareilla. Tärkeä syy, miksi lisävihkoa ryhdyttiin tekemään, olikin, että Siionin kannel tulisi enemmän nuorten käyttöön ja tutummaksi heille.

On aika paljon evankelisen herätysliikkeen piirissä olevia, jotka laulavat Siionin kannelta tuskin lainkaan. Monet heistä osallistuvat messuun Sley'n messuyhteisöissä ja näissä lauletaan pääsääntöisesti virsikirjaa. Lisävihon tarkoitus on korjata tätä tilannetta. Siihen tulee lauluja, jotka sopivat hyvin messun lauluiksi.

Nykyisen Siionin kanteleen jälkeen on tehty paljon hyviä lauluja, ja näitä tulee lisävihkoon. Sinne tulee myös lauluja, jotka ovat vanhempia aarteita mutta jäivät syystä tai toisesta pois vuoden 1999 Kanteleesta.

Helmiä

Työryhmä, joka tekee lisävihkoa, asetti kriteerejä, millainen lisävihon tulee olla. Sen tulee julistaa evankelista uskoa, jossa nämä ovat ydin: ilmainen armo, Kristuksen täydellinen työ puolestamme, pelastus, joka on lahja, ja Raamattu, joka on Jumalan sana. Työryhmä sopi myös, että lisävihkoon tulee ylistyslauluja, jotka perustuvat Raamatun evankeliumiin. Edelleen sovittiin, että laulujen tulisi olla helmiä, joita on helppo ja ilo laulaa ja joissa on tarttuva, tähän aikaan sopiva sanoitus ja sävel.

Näiden lisäksi kriteereinä laulujen valinnassa on, mistä edellä kirjoitin: nuoret ja nuoret aikuiset laulavat niitä ja ne sopivat hyvin messuun.

Julkaisemattomia lauluja

Työryhmä on käynyt läpi monia laulukirjoja ja -vihkoja ja etsinyt niistä sopivia lauluja. Laulujen tekijöiltä on kysytty, mitä lauluja he ehdottavat lisävihkoon. Myös Sley'n työntekijöiltä ja toiminnassa mukana olevilta kysyttiin ehdotuksia, ja näitä saatiin suuri määrä – jo olemassa olevista laulukirjoista,

julkaisemattomia lauluja ja lauluja, joita ei ole suomeksi.

Työryhmä teki listan mahdollisista lauluista lisävihkoon ja pyysi palautetta 11 hengellisten laulujen tuntijalta ja Siionin kanteleen käyttäjältä. Palautteen perusteella listaa karsittiin ja nyt siitä on 107 laulua. Ehkä joku lauluista vielä tipahtaa pois ja joku uusi tulee mukaan.

Hieman muokattu Riemumessu

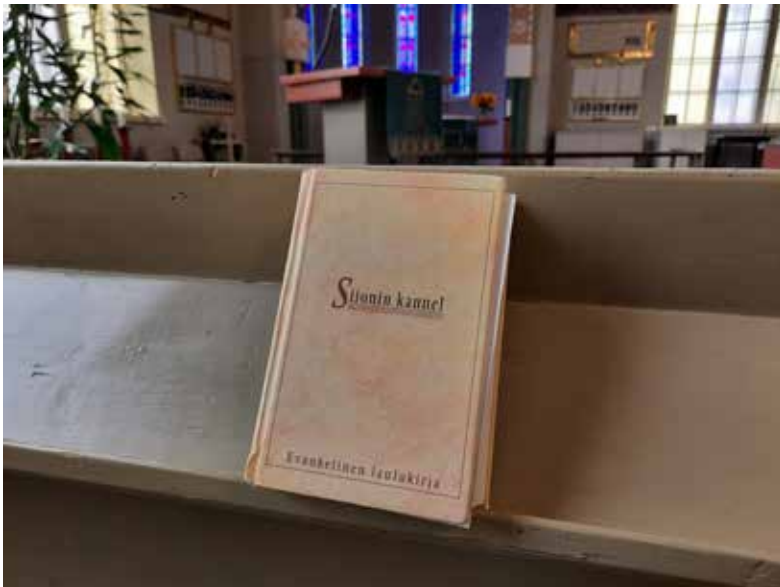
Riemumessu on ollut jo vuosia Valtakunnallisen Evankeliumijuhlan eniten väkeä kokoava tilaisuus. Erityinen ilonaihe on, että siihen osallistuu paljon eri-ikäisiä – lapsiperheitä, nuoria, aikuisia ja vanhempaa väkeä. Se on monille Evankeliumijuhlan kohokohta.

Riemumessun 16 laulua tulevat lisävihkoon, ja Riemumessu on helpompi toteuttaa; sanat ovat Siionin kanteleessa. Laulujen sanoja on muokattu hieman. Tärkeää on korostaa sanaa ”hieman”. Tarkoitus on, että Riemumessu uudistuilla sanoilla pidetään Pyhän Sydämen kappelissa sunnuntaina 6.3.

Kun joululaulut raikaa

Ainakin itse odotan innolla, että lisävihko saadaan käyttöön. Siihen tulee tuttuja ja vieraampia lauluja, joiden paikka on Siionin kanteleessa ja joita tarvitaan ja tullaan laulamaan evankelisen herätysliikkeen piirissä ja laajemminkin. Ne julistavat Jumalan suuria tekoja, hyvyyttä, armoa ja lahjoja.

Ehkä vuoden kuluttua jouluna laulamme Siionin kanteleesta seuraavalla sivulla olevaa vanhaa, hienoa joululaulua. Tämäkin on siis tulossa lisävihkoon.

*Kun joululaulut raikaa, /
taas talliin pakenen
ja vietä siellä aikaa /
seimellä Jeesuksen.
En tunne kaipausta, /
en epäilystäkään,
en etsi tarkoitusta, /
kun Herran kasvot nään.*

*En ymmärtää vain saata /
ihmettä ihmeitten:
Mitenkä Luoja maata /
voi päällä olkien?
Taivaitten kirkkauden /
ja loiston hylkäsit,
sijasta kuninkuuden /
tien toisen valitsit.*

KAPPELIN KAIKUJA -lehti
lähetetään myös kaikille Pyhän
Sydämen kappelin messuyhteis-
sön jäsenille.

*On pesä pääskysillä, /
ketuilla luolansa,
aavikon eläimillä /
on turvapaikkansa.
Ihminen kodin kalliin /
rakentaa itselleen,
Jumalan Poika talliin /
vain syntyy köyhyyteen.*

*Sen vuoksi sydämeni /
sinulle paljastan,
virheeni, tyhjyyteni /
seimeksi tarjoan.
Ristillä ostit kerran /
sen asunnoksesi.
Nyt pyydän, joulun Herran, /
synnythän luokseni.
(H. A. Brorsonin sanoituksen pohjalta
Lauri Thurén)*

Jari Rankinen
Siionin kannel lisävihko -työryhmän
puheenjohtaja

Jouluajan konsertit ja muut musiikkitilaisuudet

Pyhän Sydämen kappelissa

Su 28.11. klo 18 Armas Maasalon adventtivesper,
liturgia ja puhe Pekka Huhtinen, Helsingin Evankelinen Kuoro
Sari Pyykösen johdolla, urut Maiju Rantamaa

Ti 14.12. klo 19 Elävien Kivien joulukonsertti, konsertin jälkeen glögiä

Ke 15.12. klo 19 Naiskuoro KYN:n joulukonsertti

To 16.12. klo 18 Joululaulujen ilta, laulamme yhdessä Pyhän Sydämen
kappelin kanttoreiden johdolla

Adventtikansa

*Sinä kuulutko kansaan adventin,
muistat joulua mielin kaipaavin,
aattoillan hetkeä herttaista,
lasten intoa, silmien loistetta.
Pienin sormin he luukkuja avaavat,
aina uudelleen äidiltä varmistavat:
- milloin pukki poronsa valjastaa,
joko huomenna pulkalla matkustaa?*

*Aattoiltaan kun päästään vihdoinkin,
kädet hennot murtavat paperin,
silmit kirkkaat innosta säteilevät,
lahjat rakkaat syliin kätkeytyvät.
Laulut, leikit yhteistä iloa luo,
viimein pienille rauhaisan unen tuo.*

*Joulukirkossa kerrotaan sanomaa,
taivaan enkelin kedolla ilmoittamaa.
Siitä profeetat muinoin jo ennustivat,
uutta toivoa kansoille julistivat:
- On syntynyt Poika maailmaan,
maan lapsia taivaaseen pelastamaan.*

*Aika adventin jouluun ei lopukaan,
yhä Jeesuksen tuloa odotetaan.
Kerran suurella vallalla, mahdolliaan
saa jokaisen polven hän notkistumaan.
Silloin kansat yhdessä kaiken maan
Seimen Lapsen Herraksi tunnustaa.*

*Myös silloin hän omansa kokoaa,
heidät saattaa taivaan kunniaan.
Taakse jäänyt on pitkä orjan työ,
tuska, kuolema, synnin musta yö.
Suusta autuaan kansan kiitos soi,
Joulunlapsi kun ristillä armon toi.*

*Vielä elämme aikaa adventin,
tähän kansaan liitythän sinäkin.
Tie tänään on avoin Jumalan luo,
Jeesus ikuisen onnen ja rauhan suo.*

Anneli Rätty

Ensimmäisenä adventtisunnuntaina 28.11. messun jälkeen Pyhän Sydämen kappelissa MYYJÄISET

Voit tuoda messuun tullessasi myytäväksi jotakin - vaikka pussin tai pari leivonnaisia tai pieniä arpajaisvoittoja. Tuotteet myynnissä kappelin aulassa messun jälkeen. Ostaa voi käteisellä tai MobilePaylla. Myyjäisillä tuetaan Pyhän Sydämen kappelia.

Pyhän Sydämen kappelissa suntiorinki

Pyhän Sydämen kappelilla on ollut vuosia, tai jo vuosikymmeniä, pääsuntio. Ja nämä ovat palvelleet hyvin ja taitavasti kappelia. Syksyllä olimme jälleen tilanteessa, että mietimme, kenet voisimme kutsua pääsuntioksi, mutta ajattelimmekin nyt toimia toisin: yrittäisimme koota suntioringin. Siis suuremman joukon heitä, jotka voivat palvella tässä tehtävässä.

Otin yhteyttä Martti Simojokeen ja kysyin, voisiko hän etsiä tähän tehtävään sopivia ja koordinoida tehtävää ja siihen lupautuneita. Ja hienoa, että Martti vastasi myönteisesti.

Pidimme asiaa esillä, ja erityisesti Martti kysyi messuun tulleilta, ryhtyisitkö yhdeksi suntioksi. Ja moni lupasi. Perustimme Teamsiin ryhmän Sydiksen suntiot ja sinne laitoimme varauskalenterin, ohjeet suntion tehtäviin ja listan ringissä mukana olevista. Listassa on nyt 15 nimeä. Upea asia!

Edelleen myös tähän tehtävään etsitään uusia. Jos olet kiinnostunut, ota yhteyttä Marttiin tai minuun. Yhteystiedot löytyvät

Pyhän Sydämen kappelin nettisivulta, www.pyhansydamenkappeli.sley.fi.

Suntion tehtävä on hyvin tärkeä messuyhteisössämme. Ehkä ei huomata, mitä kaikkea suntio tekee. Onkin sanottu, että suntion hoitaessa tehtävänsä hyvin, kukaan ei huomaa hyvin tehtyä työtä, mutta jos suntio puuttuu, se kyllä huomataan. Ilman suntioita Pyhän Sydämen kappelissa ei pidettäisi messuja kuten pidetään.

Välttämättömiä ovat myös monet muut tehtävät. Kristuksen ruumiissa on erilaisia jäseniä, taitoja ja tehtäviä. Ja kun jäsenet toimivat yhdessä ja samaan suuntaan, seurakunta toteuttaa tehtävää, joka sillä on.

Jari Rankinen

KAPPELI-ILLAT PYHÄN SYDÄMEN KAPPELISSA (Kirstinkatu 1)

KEVÄT 2022

TORSTAINEN klo 18.15-19.30, kahvi alkaen klo 17.45

- To 13.1. Kevätkauden aloitusseurat, Markku Koivisto ja Jari Rankinen
- To 20.1. Enkelit – mitä Raamattu kertoo heistä? Pasi Hujanen
- To 27.1. Kohti Afrikkaa – millaisissa ajatuksissa? Anna ja Taisto Sokka
- To 3.2. Riippuuko tahtoratkaisustamme kaikki? Urho Muroman opetuksen tarkastelua, Heikki Haataja
- To 10.2. Mitä tarkoittaa koko maailman autuus ja mitä se ei tarkoita? Reijo Arkkila
- To 17.2. Profeetta Elia, Pasi Hujanen
- To 24.2. Miten luterilainen kristitty paastoaa? Antti Rusama
- To 3.3. Mitä on Jumalan lapseus, Tapio Kiviranta
- To 10.3. Miksi juuri kristinusko? Seppo Suokunnas
- To 17.3. Pyhän Sydämen kappelin messuyhteisön vuosikokous
- To 24.3. Jeesuksen kiusaukset, Pasi Hujanen
- To 31.3. Siionin kanteleen lauluilta, Kullervo Puumala
- To 7.4. Emme saa unohtaa vainottuja kristittyjä, Miika Auvinen, Open Doors
- To 21.4. Ylösnousemuksen todisteita, Pasi Hujanen
- To 28.4. Hänen on tultava suuremmaksi, minun pienemmäksi, Hannu Ronimus
- To 5.5. Mitä kuuluu Japaniin juuri nyt? Päivi ja Martti Poukka
- To 12.5. Mitä uskomme Pyhästä Hengestä? Pasi Hujanen
- To 19.5. Kevätkauden päätösseurat, Jari Rankinen

Jumalanpalvelus sunnuntaisin ja muina pyhäpäivinä klo 11

Pyhän Sydämen kappelissa, os. Kirstinkatu 1, Kallio, Helsinki

Messu lähetetään netissä osoitteessa www.youtube.com/user/sleyfi/live sekä sunnuntaisin Radio Patmoksessa.

Löydät Kappelin messun netistä myös siten, että kirjoitat googleen ”Pyhän Sydämen kappeli” ja messun päivämäärän.

*Rukoushetki ennen sunnuntain messua klo 10.30, kappelin aulassa viitta luokkaan, jossa rukoushetki

*Saarnan aikana lapsille ja varhaisnuorille pyhäkoulu ja raamattukerho

*Messun jälkeen kirkkokahvit

Pvm		Liturgi	Saarnaaja
21.11.	Tuomiosunnuntai	Jari Rankinen	Jari Rankinen
28.11.	1. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Lauri Thurén
05.12.	2. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Teijo Mathlin
12.12.	3. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Markku Koivisto
19.12.	4. adventtisunnuntai	Jari Rankinen	Antti Koskenniemi
La 25.12.	Joulupäivä	Jari Rankinen	Jari Rankinen
26.12.	Tapaninpäivä	Juihana Tarvainen	Juhana Tarvainen
La 01.01.	Uudenvuodenpäivä	Jari Rankinen	Antti Rusama
02.01.	2. sunnuntai joulusta	Jari Rankinen	Lauri Huhtinen
To 06.01.	Loppiainen	Jari Rankinen	Jari Rankinen
09.01.	1. sunn. loppiaisesta	Jari Rankinen	Reijo Arkkila
16.01.	2. sunn. loppiaisesta	Martti Haverinen	Martti Haverinen
23.01.	3. sunn. loppiaisesta	Jari Rankinen	Pasi Hujanen
30.01.	4. sunn. loppiaisesta	Jari Rankinen	Heikki Haataja
06.02.	Kynttilänpäivä	Jari Rankinen	Martti Pyykönen

KAPPELIN KAIKUJEN TOIMITUSKUNTA

Päätoimittaja:

Jorma Tikkamäki
puh. 040 552 9754
jorma.tikkamaki@gmail.com

Kappelin pastori:

Jari Rankinen
puh. 045 359 7772
jari.rankinen@sley.fi

Taitto: Kaisa Koponen

Etu- ja takakannen kuvat:

Pia Haataja

KAPPELIN VASTUUNKANTAJAT

Kappelin pastori:

Jari Rankinen
puh. 045 359 7772
jari.rankinen@sley.fi

Suntiorinki:

Martti Simojoki
puh. 0400 434 100
suntio.psk@sley.fi

Kanttorikoordinaattori:

Eerika Halonen
eerika.a.halonen@gmail.com

Kahvitusvastaavat:

Susanne Pirttinen
puh. 040 969 5353
s.pirttinen@hotmail.com

Marja-Leena Korpinen
puh. 050 302 1690
marjaleenak@hotmail.com

Pyhäkoulu- ja raamattukerhovastaava:

Kirsi Nummi
kirsi.s.nummi@gmail.com

Onko sähköpostiosoitteesi
**Pyhän Sydämen kappelin
sähköpostilistalla?**

Ellei ole, lähetä sähköposti-
osoitteesi osoitteeseen
jari.rankinen@sley.fi ja pyydä
lisäämään se listalle.

Joka viikko osoitteisiin, jotka
ovat tällä listalla, lähetetään
sähköposti, jossa kerrotaan sen
viikon toiminnasta.

Sähköpostissa on myös linkki
YouTubessa lähetettävään sen
viikon jumalanpalvelukseen
tai jumalanpalveluksiin.

**Jos osoitteesi muuttuu,
muistathan ilmoittaa siitä joko
jorma.tikkamaki@gmail.com
(puh. 040 5529754) tai
anna.poukka@sley.fi.**

*Saa riemusta laulaa maa,
tämä päivä on Kuninkaan.*

*On täyttynyt lupaus, sen antoi Jumala.
Armo loppumaton, rakkaus voittamaton,
sen seimen luota löytää nyt voi, sen joulun Herra toi.
Siionin kannel 19:3*

Joulun rauha täyttäköön sydämesi!

